

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

93. Considerando fines & usus atque fructus, ex Passione Domini
decerpendos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

augustiū manifestatæ? Namque ut nosti misere-
ratur Filius Dei, suæ vitæ non pepercit: & Pa-
ter ne derogaret Justitiæ suæ, non pepercit Chri-
stissimi Filii vitæ. Ubi Sapientia emicuit alio
quàm in hoc feedere misericordiæ & Justitiae? U-
bi Patientia Dei fortior, quàm per infirmitatem
omnipotens? Optimè dixit Augustinus, ejus in-
firmitatem ex potestate esse. Ubi major Doctrina
vitæ, quàm ex morte ipsius vitæ per omnium
rerum contemptum, & penuriam?

„Immensum esset gloriam Humilitatis JESU
„& fructus Passionis ipsius enumerare. Patet
„omnibus convenientia tanti Sacramenti Deo
„indignissimi. Experientia jam probavit gloria-
„sissimum, cùm Passioni JESU cultus & notitia
Dei debeatur. Christi Crux super Imperatorum
capita, ad Majestatis signum gestatur. Super
omnem mundi gloriam hoc signum exaltatum
est, ut verè juxta Isaiæ dictum. Super montem ca-
liginosum signum levatum sit.

Hucusque Eusebius: dignè satis de Dignitate
Dominicæ Passionis.

MODUS XCIII.

NOnagesimus tertius Modus Meditandi Pa-
sionem Domini est; secundùm fines, a quo
usus, & fructus, ex eadem Passione meditando,
ac deinde utendo decerpentes; ita vero decer-
pentes, ut ipse homo totus quàm maxime in
Christum Passum vivaciter transformetur, corde,
affectione, vitâ, moribus, animo, sensuque omni.
Enumerabo, & enarrabo hos fines, usus, affec-
tusque verbis Seraphici Doctoris, tali siquidem
lingua

G: —
G: i.
oper: —
T: —
N: —
G: —

linguâ opus est, ad ista secreta, & scrutanda, &
narranda.

Circa Passionem Domini JESU, sic potest Bonaven. in
se homo habere, ut consideret eam. Primò ad stimulo Amo-
imitandum. Secundò, ad compatiendum. Ter- ris Parte
tio, ad admirandum. Quartò, ad exultandum. 1. Cap.
Quintò, ad resolvendum. Sextò, ad quiescen-
dum.

Primò igitur eam consideret ad imitandum.,
Hec enim est summa & perfectissima Christi,,
imitatio: hæc est summa & perfectissima vita:,,
hæc est summa & perfecta Religio, & Religio-,,
sa Perfectio: hæc est regula & exemplar omnis,,
vitæ, perfectionis, & virtutis, scilicet Christum
imitari in Passione, & morte. Sit ergo regula
nostra vivendi, Paſſio Salvatoris; & tantò am-
plius in hoc conſolemur, quanto amplius Chri-
ſto Paſſo conformamur: & tanto amplius deſole-
mur, quanto ab hoc exemplari & regula amplius
elongamur. Semper ergo quantum in nobis eſt
velimus ab omnibus conculari, dejici, vilipen-
di, illudi, persecutionem pati, flagellari, & in
Divinis obſequiis ab omnibus exprobrari. Si-
mus nudi cum eo nudo, & nihil penitus cupia-
mus habere; imò aliquid habere, sit nobis gra-
vissima poena, & dolor immensus, nihil autem
habere plena exultatio. Abhorreamus dolcia &
delectabilia degustare, & potius velimus vilibus
& amaris cibari, & desideremus, ut quælibet ci-
baria, felleum nobis potius quam melleum effe-
rant saporem, quia ipſe Christus felle & aceto fuit
potatus. Et ut breviter dicam: Consideremus
qua pro nobis sustinuit, qualiter in Passionibus se
habuit

habuit, & pro modulo nostro, conformemus nos eidem.

„ Secundò. Debet Passionem Domini H-
 „ mo considerare ad compatiendum. Debemus
 „ enim considerare ipsius flagella, illusiones, &
 „ opprobria, & in corde nostro ruminare, &
 „ imaginari quanta ibi fuit dejectio & contem-
 ptus erga Dominum nostrum IESum Christum,
 quantus dolor, quantave afflictio in corde, &
 corpore, & ratione Passionis, & compassionis
 pro peccatis nostris fuit. Consideremus ergo
 quantâ tunc amaritudine repletus erat, qui An-
 gelorum dulcedo erat, quantumque gravabat
 eum, non tantum pœnæ illatio, & nostra ingra-
 titudo, sed & Matris assistentis afflictio, quam sic
 diligebat, & quasi deficere præ compassionis do-
 lore videbat. Ibi Filius crucifigebatur cum
 Matre, & propter mutuam, & intensam dilec-
 tionem, ex compassionē mutua, erat nimia af-
 fectio utriusque, & maximè cùm pro invicem
 paterentur. Sciebat Mater quod Filius patie-
 batur pro ipsa, sicut pro reliquis redimendis;
 sciebat Filius, & certissimè scrutabatur, quod
 suus gladius ex compassionē, Matris animam
 pertransibat. Unde Passio filii, erat Passio Ma-
 tris. Eja ergo Christiane, hæc verte, & conver-
 te in corde tuo; & totum cor reple convitii il-
 lis, & pœnis, videns Dominum tuum, & spon-
 sum tuum, pro te talia sustinere. Si enim per
 Amorem ei benè unitus fueris, tunc compatiens
 eidem: si autem non sentis dolorem Capitis,
 quomodo es unum cum ipso? Et si plus est com-
 patiendum Capiti, quàm cæteris membris: sic
 magis sine comparatione ipsi compati debemus

plu

am

cta

abi

eju

int

bis

lor

ner

Qu

tun

Fili

Et

ris,

Om

fun

in c

Per

frig

obl

la,

Con

Jude

inn

stus

Lur

om

tu p

fun

pro

inim

tion

vina

plus, quam quantumcunque dilectio Filio, vel amico, immo plus quam tibi ipsi, si omnia praedita patereris. Nunc ergo charissimi, felle, & absynthio, atque myrra inebriemur: & solum ejus vulnera sentiamus, transfigant cordis nostri intima, ejus convitia, flagella, vulnera, nec in nobis sit, quod non perfundatur compassionis dolore, & affligatur intense.

Tertio. Consideremus Domini Passio-,
nem ad admirandum. Si enim consideremus, „
Quis? Quæ? Pro quibus? Passus est, mul- „
tum mirari debemus. Quis? Scilicet Dei „
Filius verus, summè potens, sapiens, & bonus. „
Et simpliciter, quidquid ei nobilitatis attribue- „
ris, nihil est adhuc respectu magnitudinis suæ.
Omnia quantumcunque bona sint, & magna,
sunt sicut quædam favilla, immo quædam vanitas
in comparatione ipsius. Sed, Quæ Passus est?
Peregrinationem, fugas, siti, famem, calorem,
frigus, temptationem, horrores, persecutio-
nes, observationes, sputa, opprobria, vincula, flagel-
la, illusiones, dolores, & plagas, & vulnera.
Conspuitur enim Gloria, condemnatur Justitia,
Judex judicatur. Crimine carens inculpatur,
innocens infamatur, Deus blasphematur, Chri-
stus conculcatur, occiditur vita, obscuratur Sol,
Luna denigratur, Sidera disperguntur, & hæc
omnia tolerat patienter, ut agnus, cum solo nu-
tu posset demergere omnem creaturam, in pro-
fundum inferni. Sed pro quibus hæc patitur?
pro nequissimis mancipiis, pro sceleratissimis
inimicis, immo pro diabolicis viris, & per imitationem
diaboli filii: pro contemptoribus Di-
vinæ Majestatis, & Divinæ Bonitatis ingratia.

Ergo

2014

CKI

28001

CIS III

V
8

S: —
 G: —
 oper: —
 Tom
 N: —
 5

Ergo talis, ac tantus, talia, & tanta, pro tam
 vilissimis, & abjectissimis Passus est. Sed à
 quibus? A specialiter dilectis, & aliis præelectis,
 quibus omnem benignitatem ostendit? à vilissi-
 mis Maximus: à stultis Sapientissimus, quia Dei
 virtus & sapientia: ab impiis summè Pius: à
 sanie fœdissima splendor æternus. In his ergo
 omnibus in Divinæ benignitatis & largitatis ad-
 mirationem elevemur.

„Quartò. Considereremus Passionem Do-
 mini ad exultandum. Exultare in ea debemus
 de Redemptione humana, restaurazione An-
 gelicâ, & clementiâ Divinâ. De Redemptions-
 ne humana sine dubio nimis exultare debe-
 mus, facta per Christi Passionem & mortem.
 Quis quæso non exultet, cùm cernit se ipsum
 per hanc beatissimam Passionem liberatum, à
 damnatione æterna, à culpæ ignominia, à po-
 state diabolica. Sed quis non exultet in immen-
 sum, dum cernit Deum, in tantum ipsum diligere,
 ut tantæ vilitati, & pœnalitati se subjectent
 pro ipso? Non quod gaudeat de ejus vilitate,
 & Passione, dico: sed de ejus effectu, & affec-
 tu, & amoris manifestatione. Quis Princeps
 cernens tantum se à Rege suo diligere, ut paratus
 esset mori pro ipso, non exultaret? quando
 magis nos vilissimi homines, & nefandissimi
 peccatores, & servi exultare debemus, cum vi-
 demus Regem Regum, & Dominum Dominium,
 & Creatorem nostrum JESUM Christum,
 nos ita continuè diligere, ut immolaverit se
 ipsum pro nobis, in tam turpi & vilissima morte?
 Plus enim sine comparatione me diligere, quam
 nosmet ipsi, nosmet ipsos.

Gau

Gaudemus etiam & exultemus: quod per Christi Passionem restaurata est Angelica ruina. Magna jucunditas debet esse nobis, cùm videmus per Christi mortem tam nobile Collegium reparari de nobis, ut fiat unum ovile, & unus Pastor, & simus unum in uno. In hoc enim debet tota cælestis curia, & etiam militans Ecclesia gratulari. O certè amabilis & venerabilis Passio Salvatoris, quæ sic disjuncta conjungis, & tam sequestrata conglutinas, & unis firmissimè insimul, stringisque vinculo consummati amoris & felicitate gaudii sempiterni. Præcipue autem gaudere & exultare debemus, cernentes in supra dicta omnibus summam clementiam Domini, Deique nostri JESU Christi. Hæc puto, summam esse gloriam bonorum, tam hominum, quam etiam Angelorum, quantò intimius & profundiùs contemplantur clementiam, & benevolentiam DEI, & immensitatem Bonitatis ejus. Et hæc debet esse cuiuslibet contemplantis exultatio medullaris. Sed ubi, quæso, magis appareat diffusio bonitatis Divinæ, & benignissimæ clementiæ, dulcissimi & amantissimi Dei, & Domini nostri JESU Christi, quam in Pasione sua? ubi talia, tanta, tam turpia, & gravia sustinere voluit, pro inimico suo liberando, & glorificando, & pro vanitate quâdam digna morte æternâ. In istud gaudium intret homo, & resificatur magnificentia beninitatis Divinæ. Accedat homo ad cor altum, & in corde suo exaltetur excellentissima, & inenarrabilis Clementia Christi Passi.

Quintò etiam consideremus hanc beatissimam

„mam Christi Passionem ad cordium nostrorum
 „solutionem; Etiam perfectam transformationem
 „in ipsum, quod sit, quando non solum imitatur,
 compatitur, admiratur, exultat, sed etiam consueta
 homo convertitur in Dominum nostrum Iesum
 Christum, Crucifixum, ut jam quasi ubique &
 semper Crucifixus sibi occurrat. Imò nunc
 verè ille in ipsum resolvitur homo, quando
 exiens ex se, & superpositus universis, intollerabiliter
 per se abstractus ab omnibus, totus est conver-
 sus in Dominum suum Passum: ut nihil videat
 aut sentiat intra se ipsum, nisi Christum Crucifi-
 xum, illusum, exprobratum, & Passum pro
 nobis.

„Sextò. Consideremus eandem viliissimam
 „Christi Passionem ad quietem dulcoris inten-
 „quod sit quando resolutus homo, (ut dixi) si-
 „tibundus eandem Passionem ruminare non ce-
 sat: & intrans secundum posse suum illum Pa-
 ssionis thesaurum, humiliter & devote liquefac-
 amore devoto, & fervidâ devotione, vel dilec-
 tione, deficit à se, & requiescit in Christo Cru-
 cifixo. Sed quanto ei plus inhæret, eumque le-
 quitur, tanto amplius devotissimo amore in se
 deficit, & liquefacit & quanto plus deficit à de-
 votione & amore, tanto plus eidem dilecto pro
 se mortuo inhæret & plus requiescit in eo. Si
 sic mutuò se augent, adhæsio amoris, & devo-
 tio: donec tota sponsa absorbeat ab illo cam-
 no ignito Amoris Passionis dilecti. Sic in am-
 plexibus sponsi amorata quiescit, qui clamat &
 dicit. Adjuro vos Filiæ Hierusalem, ne suscite-
 tis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ip-
 velit.

S: —
 G: —
 oper: —
 Ton: —
 Ne: —
 5

Sic ergo circa Dominicam Passionem de-
bet esse Imitatio ad Purgationem mentis, & di-
lectionem: Compas-sio ad unionem & amorem:
Admiratio ad mentis elevationem: Gaudium
& Exultatio ad Cordis dilationem: Resolutio
ad perfectam confor-mationem. Quies &
Pausatio ad Devotionis compositionem.] Hæc
Seraphicus Doctor cuius sex considerationibus,
addere libet, ex Divo Augustino septimam, quā
ille devotissimè contemplatus est, insignem, at-
que adeò principalem, Passionis atque Incar-
nationis Dominicæ & effectum, & fructum.
Nimirum considerandam esse Passionem Domi-
ni nostri ipsumque Passum Deum & Hominem,
ad fruendum Deo & ad assurgendum ad hoc
opus, per depressionem tumoris nostri, sub in-
firma Divinitate quæ assurgentes nos prostratos
sublevet. Verba Augustini dulcius & pleniū
sensum explicabunt, quæ appono. Sic igitur
ille.

Quærebam viam comparandi roboris,
quod esset idoneum ad fruendum te Deus,
meus: nec inveniebam donec amplecterer,
mediatorem Dei & Hominum, Hominem,
Christum JESUM (qui est super omnia Deus be-
neditus in sæcula) vocantem, & dicentem.
Ego sum via, veritas, & vita. Et cibum, cui
capiendo invalidus eram, miscentem carni: quo-
niam VERBUM Caro factum est: ut infantiæ
nostræ lactesceret sapientia tua, per quam creasti
omnia. Non enim tenebam Dominum meum
JESUM Christum humilis humiliem, neque cujus
rei magistra esset ejus infirmitas, noveram. Ver-
bum enim tuum Æterna veritas, superioribus
V.P. Druzb. Op. VIII. Ss crea-

DRUZB.

C. KI

a. 8. 11.

115 III

V
8

creaturæ tuæ partibus superveniens , subditos erigit ad se ipsam : in inferioribus autem ædificavit sibi humilem domum de limo nostro , quam subdendos deprimeret à se ipsis , & aliter trajiceret , sanans tumorem , & nutriendis amorem : ne fiduciâ suâ progrederentur longius , sed potius infirmarentur , videntes ante pedes suos infirmam Divinitatem ; ex participatione tunc pellicæ nostræ , & lassi prosterrentur eam , illa autem surgens levaret eos . ,] Et rever sic factum est , sic fit , sic fiet , usque ad sæculi finem , cum credentibus in Christum , & agnoscientibus humilitatem ejus in Incarnatione , in vita , seu conversatione , in Passione , atque morte , quâ mortuus est propter peccata nostra , resurrexit autem propter justificationem nostram ; & sic surgens levavimus : quia Christo resurgente consurgimus cum ipso , & jam quæ sursum sunt quærimus , ubi Christus est ad dexteram Dei sedens : quæ sursum sunt sapimus , non quæ super terram . „ Ita

Aug. Conc. „ ergo Dominus noster , viam fecit nobis per humiliatatem non poteramus , quem autem nobis præponeremus ad imitandum non habebamus . Omnis enim mortalitas hominum superbia ruerat , & si forte exsisteret aliquis vir in spiritu humilis (sicut erant Prophetæ & Patriarchæ) dedignabatur genus humanum imitari homines humiles . Ne ergo dedignaretur homo imitari hominem humilem , quem imitando , reverti posset ad Deum , Deus factus est humilis , ut vel sic superbia generis humani non dedignaretur sequi vestigia humilis Dei . ,]

Cæterum discursus hic de Dominica Paschæ

sion que imit ma vale neu appa vult nes mam dem omn pacat & sit sto ei Dom rum quo terra ubi plena nibus

N
dendo
lectur
Chris
do ad
merit
sumar

Tract

sione, erudire potest, immo & debet, unumquemque Christi fidelem imitatem, ut in studio imitationis, & in cultu virtutum, non per insinuationem, sed quantum cum Dei auxilio praevalet, ad summa in omnibus exercitiis suis conatur: & gloriosus in illis coram caelo & Deo apparere ac eminere satagit. Humilis quis esse vult? in vera, & interna humilitate, per insignes humiliationes atque vilificationes ad summam & ipsi caelo mirandam evadere atque sedem figere studeat. Patiens quis esse cupit? per omnem patientiae messem innocenter, patienter, pacate, hilariter, delectabiliter, cum fame & siti amplius ampliusque pro Deo & Christo ejus patiënti, usque ad consortium crucis Dominicæ emitatur. Mundi contemptor, ac rerum egens esse sitit: ad eum gradum evolet, in quo Christum constitisse novit: ut non habeat in terra, quantum in ipso & ejus statu situm est, ubi caput reclinet suum: sitque illi summa & plena egestas ac nuditas cum Christo: præ omnibus universi Mundi opibus & commodis.

MODUS XCIV.

NOnagesimus quartus Passionem Domini meditandi Modus esse potest, apprehendendo sive per Imaginationem, sive per Intellectum, atque etiam voluntatem Passiones Christi, earumque merita, & eadem applicando ad Animas nostras, easque iisdem Domini meritis quam copiosissime locupletando. Desumam, & exponam Modum hunc, ex quodam Tractatu meo Spirituali,

Ss 2

[Do-